

bambóok

BORKA VÍCHOROVÁ

A BLESKOVÉ ⚡ TÁTOŠE

Ilustrovala
Hannah McCaffery

BEX HOGAN

BORKA
VÍCHOROVÁ
A BLESKOVÉ ⚡ TÁTOŠE

BORKA VÍCHOROVÁ

A BLESKOVÉ ⚡ TÁTOŠE

BEX HOGAN

Ilustrovala Hannah McCaffery

BEX HOGAN BORKA VÍCHOROVÁ

A BLESKOVÉ ⚡TÁTOŠE

Vydala GRADA Slovakia s.r.o. pod značkou Bambook
Moskovská 29, 811 08 Bratislava 1
www.grada.sk
Tel.: +421 2 556 451 89
ako svoju 454. publikáciu.

Titul *Bronte Tempestra and the Lightning Steeds*, vydaný vydavateľstvom *Piccadilly Press*
v roku 2024, preložila do slovenčiny Daniela Hruzíková.
Jazyková redakcia Anetta Letková
Sadzba Zuzana Ondrovičová
Zodpovedný redaktor Andrej Purkart

Vydanie 1., 2026
Počet strán 224
Tlač TISK CENTRUM s.r.o.

Text copyright © Rebecca Hogan, 2024
Illustrations copyright © Hannah McCaffery, 2024

Originally published in the English language as *Bronte Tempestra and the Lightning Steeds* by Piccadilly Press, an imprint of Bonnier Books UK Limited, London.

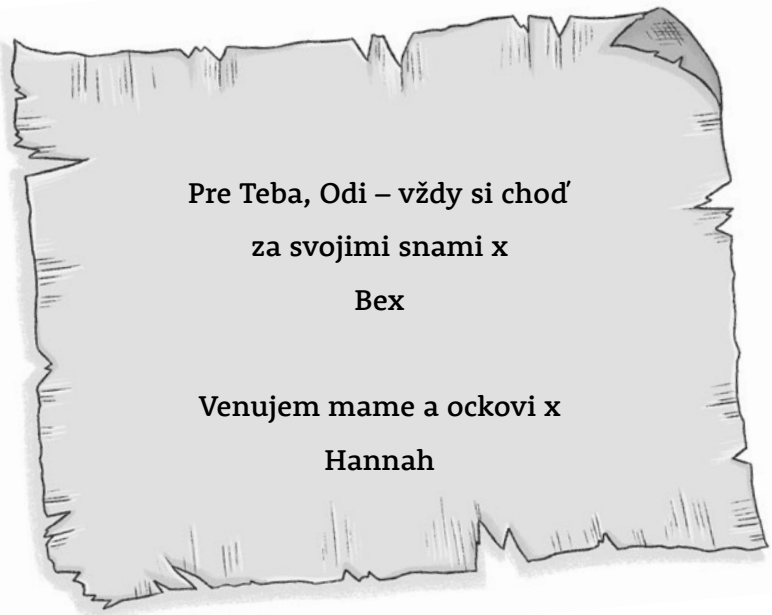
“The moral rights of the Author have been asserted”

Slovak edition © GRADA Slovakia s.r.o., 2026
Translation © Daniela Hruzíková, 2026

Upozornenie pre čitateľov a používateľov tejto knihy

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto tlačenej či elektronickej knihy nesmie byť reprodukováaná a šírená v papierovej, elektronickej či inej podobe bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa. Neoprávnené použitie tejto knihy bude trestne stíhané. Automatizovaná analýza textu alebo údajov v zmysle článku 4 smernice 2019/790/EÚ a používanie tejto knihy na školenie AI sú bez súhlasu držiteľa práv zakázané.

ISBN 978-80-8305-441-7 (ePub)
ISBN 978-80-8305-440-0 (pdf)
ISBN 978-80-8305-439-4 (print)

Pre Teba, Odi – vždy si chod'
za svojimi snami x

Bex

Venujem mame a ockovi x

Hannah

VEČNODOL

STAROBYLÉ
RUINY

STARÝ LES

DUB

CVIČENÍ SO
ZBRANAMI

MAJETKOVÁ
VEŽA

ČEREŠŇA

JAZDECKÁ ARÉNA

CVIČIŠKO

CVIČIŠKO

DEJISKO
RYTÍŘSKÝCH
ZÁPASOV

ŠKOLA SIRA SEBASTIÁNA PRE PÁŽATÁ

JASKYNE
OHŇOMAČIEK

VRBA

JEDÁLEN

ZBRÁNICA

JAVOR

AULA

VCHOD

MAŠTALĚ PRE DIVIAKY

POLIA
S DIVIAKMI

KOLBIŠTE

POLIA
S DIVIAKMI

Eli!!

Už si počula tú novinu?! Je to VEĽKÁ
VEC! Väčšia ako najväčší rýchloslimák
na svete! Dokonca väčšia ako obrovská
nočná repa!

Škola sira Sebastiána už prijíma
aj dievčatá!

KONEČNE!

Verila by si tomu? Dúfam, že rodičia
ma tam pustia. Čo povieš?

Prosím, prosím, prosím, odpíš mi! Pošli
mi to čarovnou poštou, nie obyčajnou,
pretože s tebou potrebujem hovoriť
HNEĎ TERAZ!

B x

UÁÁÁÁÁ! Bori, to je skvelé!!
Som si istá, že Vaši Ťa tam pustia!
Vedia, že odnepamäti túžiš byť
rytierkou, a kráľovná z teba aj tak
nikdy nebude. Pri šiestich starších
bratoch nikdy nezasadneš na trón!
Všetci sme videli, ako si sa minulý
rok skvele zhostila úlohy rytiera
Hadamíra v našom školskom
predstavení! Daj mi vedieť, čo ti
na to povedali.

Inak, ako ide leto? Bavíš sa?

Eli x

Prázdninový denník, 17. deň

Dnešné búrky boli extrémne aj na pomery nášho Kráľovstva búrok. S krúpami by sa pokojne dal hrať pingpong a s Balim sme pri ich chytaní poriadne zmokli! Keď nás uvidela mama, nebola veľmi nadšená. Vyhrážala sa, že ma na druhý deň vezme nakupovať a kúpi mi nové šaty. Vyhovorila som sa, že nemôžem, pretože Gabo vyrába nové palice na chytanie zatúlaných bleskov a musím mu ich pomôcť vyskúšať. Neviem, či jej to ako výhovorka stačilo. Zajtra bude rytiersky turnaj a viem, že by nechcela, aby som ho zmeškala. Dúfam, že nikto z rytierov nespadne z bojového diviaka!

Eli!

Vieš, čo sa stalo?! Naši mi sľúbili, že nad tým ešte porozmýšľajú! JU PÍÍÍ!!

Áno, bavím sa výborne! Bratia ma nedávno zobrali na búrkolyžovačku - momentálne leje ako z krhly. Ako keby sa vodopád prelieval z brehov! Sľúbili mi, že mi vyrobia vetrokrídla, aby som mohla ísť plachtiť. Dnes večer si sadneme na strechu nášho hradu a budeme čakať, či sa na nebi nezjavia bleskové tátoše. Kiežby si tu bola - možno by si mohla prísť aspoň na návštevu, hm?

B x

Prázdninový denník, 22. deň

Včera večer sme s bratmi ponocovali NAOZAU
dĺhho do noci. Chceli sme pozorovať bleskové
tátoše. Užili sme si spolu veľa zábavy, no
nemali sme to šťastie - nevideli sme ani tátoše,
ani hromotrolov. Blesk sa chváli, že on ich raz,
dávno pred rokmi, zahliadol, podľa mňa si to
však vymýšľá. Hrom tvrdí, že ich je ľahšie uzrieť,
keď zídu na zem, no to sa deje veľmi vzácnne.
Vraví sa, že po sebe zanechávajú spálené
stopy a tie už vraj videl aj ocko! To mu závidím
- mne by stačilo vidieť stopy po ich kopytách!
Nevzdávame to - raz sa nám určite podarí
zbadáť na oblohe ich čierno-oranžové záblesky.
To, že sme nevideli hromotrolov, mi až tak
neprekáža. Robia totiž príšerný hluk!

Eli!

HROM DO TRÁVY! NAŠI SÚHLASILI!!!

Idem do Školy sira Sebastiána!!!

B x

Borka!! To je
CHUMELICAAAAAA!

Staneš sa
najrytierskejšou
rytierkou v dejinách!

Eli x

Prázdninový denník, 35. deň

Dnes som sa balila a mama mi pomáhala. Už sa neviem dočkať, no vyronila som aj slzičku. Bude mi chýbať Eli a ďalšie dievčatá.

Čo ak sa tam s nikým neskamarátim? Rytier Hadomír by určite nedopustil, aby mu kazila radosť taká banalita, ako je vlastná nervozita... No nie?

Trápenie s trolmi

Borka Víchorová sa vyklonila z koča, ktorý sa s hrkotom rútil po dlažbových kockách. Odhrnula si vlasy, ktoré jej šľahali do tváre, a zakričala: „Zaboč doprava, Homér! TERAZI!“

Kočiar sa prudko zvrtol tesne pred tým, ako na zem dupla obrovská noha.

CVACH!

Borka zalapala po dychu. „Tak to bolo o chlp.“

„Pevne sa držte!“ zakričal na Borku kočiš

Homér, zatiaľ čo zo všetkých síl napínal opraty
a držal na uzde rýchloslimáky.

To sa *nemalo* stať. Áno, každá cesta
Kráľovstvom búrok predstavovala
nezabudnuteľný zážitok. S jeho prívalovými
daždami a nárazovým vetrom sa kočiar valil po
krajine ako snehová guľa. Borka však na to bola
zvyknutá. Lenže toto... bolo iné.

Z neba pršali hromotrovia!

Skutoční obrovskí hromotrovia, ktorí sa
za normálnych okolností zdržiavali *nad* mrakmi,
teraz pršali z neba ako obrovitánsky dážď
a zem sa otriasla zakaždým, keď ich nohy
dopadali na zem.

Trovia vyzerali rovnako zmätene ako Borka.
Hádzalo ich sem a tam a kočiar musel kľučkovať
medzi ich nemotornými – a smrtiacimi – nohami
a vyhýbať sa im.

Bola to katastrofa! Hromotrolovia a ľudia
nemajú byť bok po boku!

Navyše, hromotrolovia vôbec nevyzerali tak,
ako si ich Borka predstavovala. Keď v minulosti
upierala zrak na nebo v nádeji, že ich zazrie,
čakala, že uvidí poskakovať po oblohe strašidelné
chlpaté príšery. Títo trolovia nemali chlpy. Na
prvý pohľad si Borka myslela, že sú z kameňa,
potom si však uvedomila, že sú z mrakov. Ani
zdaleka však neboli ľahkí ako obláčik – naopak,
boli veľmi pevní.

„Kryte sa!“ zvolal Homér a náhle zastavil svoje
rýchloslimáky.

Borka spozornela, keď vtom sa pred ňu
s dunivým rachotom zrútil obrovský strom.
Preglgla.

„Dobre sa držte,“ varoval ju Homér a hneď
nato vyrazili ako strela.